

MOJA
WSPANIAŁA
PODRÓŻ

KATARZYNA
SOBAŃSKA

SCENARIUSZ LEKCJI

**Program nauczania języka angielskiego jako języka obcego drugiego kontynuowanego
w 4-letnim liceum lub 5-letnim technikum**

opracowany w ramach projektu

**„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących
w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego
w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”**

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Elżbieta Witkowska
Recenzja merytoryczna – dr Anna Araucz
Agnieszka Stanuszkiewicz
Jadwiga Iwanowska
dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji:

Moja wspaniała podróż

Klasa:

2 liceum i 3 technikum **czas trwania:** 1 godzina lekcyjna – 45 minut

Cele ucznia:

- przewiduje zdarzenia, jakie mogły nastąpić w przeszłości;
- znajduje informacje ogólne i szczegółowe w tekście słuchanym;
- relacjonuje zdarzenia ze swojej podróży.

Metody i techniki:

wnioskowanie, pytanie do tekstu „słuchaj i powiedz, czy to prawda”, wywiad

Formy pracy:

praca zespołowa, praca w parach

Środki dydaktyczne:

notatka nauczyciela z podróży wraz ze słownictwem, jakie napisze na tablicy, zdjęcia z podróży, piktogramy o tematyce podróż

Opis przebiegu lekcji

Czynności organizacyjne: powitanie, sprawdzenie obecności, pracy domowej

Faza wstępna

Nauczyciel podaje temat lekcji i cele w języku ucznia. Informuje, iż dzisiaj opowie uczniom o swojej podróży w dalekie strony. Zanim to jednak zrobi, prosi uczniów o pracę w parach lub małych grupach i zastanowienie się, jakie pytania mogliby mu zadać w związku z tekstem, który zaraz usłyszą. Nauczyciel zapisuje na części tablicy pytania – propozycje uczniów.

Dodatkowo na tablicy nauczyciel zapisuje nowe wyrażenia, które pojawią się na pewno w tekście i mogą utrudnić zrozumienie jego opowiadania. Podaje synonimy tych słów lub rysuje piktogramy.

Faza ćwiczeń

Uczniowie słuchają opowiadania i robią notatki. Aby ułatwić uczniom zrozumienie, nauczyciel pokazuje swoje zdjęcia lub wycinki z gazet. Odradza się opowiadanie historii przez nauczyciela raz jeszcze, ponieważ nie będzie miało to naturalnego wymiaru. Uczniowie uzgadniają odpowiedzi na pytania, najpierw w parach, a następnie udzielają

ich na forum klasy. Nauczyciel zadaje również inne pytania kontrolujące zrozumienie jego wypowiedzi, np.
Is it true that I...?

Wkrótce potem nauczyciel przypadkowo dzieli uczniów na nowe pary. Informuje, iż za chwilę jeden z uczniów opowie swoją historię z jakiejś podróży. Ma za zadanie użyć kilku nowych słów napisanych na tablicy. Każdej parze nauczyciel rozdaje wycinki z gazet z miejscami godnymi zwiedzenia lub piktogramami (np. słońce, góry, plaża, kwiaty), co ma ułatwić rozpoczęcie opowiadania. Drugi uczeń zadaje pytania naprowadzające, które są napisane już na tablicy lub inne pomocnicze). Po chwili następuje zamiana ról.

Faza podsumowań

Chcąc podsumować lekcję, nauczyciel prosi uczniów o odniesienie się do strategii słuchania ze zrozumieniem, wypowiedzi kolegów oraz swoich własnych. Ten czas daje również przestrzeń na podkreślenie zarówno kreatywności uczniów, jak i samego nauczyciela. Po krótkiej rozmowie nauczyciel zadaje pracę domową. Uczniowie mają napisać relację (o określonym limicie słów) z podróży. Uczniowie obowiązkowo mają użyć osiem z piętnastu słówek zaproponowanych przez nauczyciela.

Komentarz metodyczny

Lekcję można przeprowadzić po odpowiedniej adaptacji na każdy temat. Zadaniem nauczyciela jest przygotowanie kilkuminutowego opowiadania z jego życia – tu z podróży – oraz przemyśleć, jakiego nowego słownictwa chciałby nauczyć swoich podopiecznych. Zajęcia tego typu mają bardzo dużą wartość w budowaniu relacji nauczyciel – uczniowie, gdyż zazwyczaj nasi wychowankowie lubią wiedzieć coś więcej o osobie, która z nimi pracuje. Pomysł na ćwiczenie w fazie wstępnej pochodzi z książki Chaza Pugliese'a, *Being Creative*, Delta Teacher Development Series (2010: 67).